

KYBERNIHESI S.ANEA: OTAN OI ELLINOPSYOI ENONONTAI!

Το κλίμα συσπείρωσης του έθνους στην διαπραγμάτευση ελλάδας-Ε.Ε. είναι χωρίς προηγούμενο. Εδώ δε θα ασχοληθούμε με το αν θα συμβιβαστεί ο σύριζα με το μνημόνιο της νέας τάξης πραγμάτων, ούτε με το αν θα γίνει grexit, ούτε αν τελικά οι σανέλ θα κατακτήσουν μακροπρόθεσμα την πγεμονία ή θα πέσουν σε λίγους μήνες. Μας ενδιαφέρει περισσότερο η αλήθεια που αποκαλύπτεται σε αυτές τις στιγμές εθνικής ενότητας, που όλοι οι ελληνόψυχοι, απ' τη χρυσή αυγή ως την αναρχία μιλούν για την αναλγονία του βερολίνου και του τέταρτου ράιχ, που αναπληρώνουν τον εθνικό τους φαλλό μέσω του βαρουσφάκη, που βγάζουν τον μισογυνισμό τους πάνω στη μέρκελ και την αντι-αναπορική οργή τους πάνω στο σόιμπλε. Εμείς ευχόμαστε το χειρότερο γι' αυτή τη χώρα σε κάθε περίπτωση, της οποίας η ανάπτυξη πάντοτε στηρίζοταν στην καταστροφή και την εξαθλίωση των Άλλων, των μεταναστ(ρ)ών, των βαλκανικών χωρών, των μπελληνικών πληθυσμών που είχαν τη δυστυχία να βρεθεί στο έδαφος της. Και να είμαστε μνησικάκοι, ξερνάμε να ακούμε την ελλάδα να χρησιμοποιεί για να ενισχύσει την επιρροή και τη δυναμή της το χαρτί των αποζημιώσεων από τους ναζί, όταν η ίδια για να καλύψει τη συνεργασία μεγάλου μέρους του εθνικού κορμού με τους ναζί, τις είχε αποκυρήσει κι όταν ελάχιστοι εβραίοι έχουν αποζημιωθεί για το πλάτσικο των περιουσιών τους και το ίδιο το ΑΠΘ είναι κτισμένο πάνω στο εβραϊκό νεκροταφείο. Νομίζουμε ότι αυτές οι αποζημιώσεις – και να δινόταν μεγάλο μέρος τους – θα έπρεπε να πάνε στις ιστοριλίτικες κοινότητες και στο ισραήλ, έστω στους απογόνους θυμάτων σφαγών των ναζί και όχι για την εξαγορά του ελληνικού χρέους. Επίσης είναι κι άλλες μειονότητες που έχει καθαρίσει το ελληνικό κράτος, τασμπήδες, μακεδόνες που θα έπρεπε να αποζημιώσει κι αν προσθέσουμε και τ@ς μετανάστ@ς που έχουν βασανιστεί στα αστυνομικά τμήματα τότε το χρέος του είναι τόσο βαρύ κι ασήκωτο που δε δικαιούται καμία ευκαιρία για μείωση, ελάφρυνση που θα βοηθούσε στην επιβίωση αυτής της σκατο-χώρας. Σε κάθε περίπτωση ακόμα και με τα στενά πλαίσια αυτής της αντιπαράθεσης, η αφήγηση περί θυματοποίησης της ελλάδας από την ευρωπαική ένωση είναι απλώς μια μπαρούφα.

Το κράτος βρίσκεται στα όρια μιας πολιτικής επέκτασης που υιοθετούσε απ' το '80, την εκμετάλλευση της γεωπολιτικής του θέσης για να έχει εισροές κεφαλαίων που θα χρησιμοποιεί για να εξασφαλίζει την καταναλωτική δύναμη συγκεκριμένων κοινωνικών κομματιών και να παραμένει το πιο ισχυρό οικονομικά στα βαλκάνια. Αυτή τη στρατηγική καλείται να υλοποιήσει και ο σύριζα. Και για να θέσουμε το ζήτημα στη σωστή του βάση, για μας το θέμα δεν είναι ο σύριζα, είναι ο καθημερινός ρατσισμός της ελληνικής πλειοψηφίας που τον ψήφισε ακριβώς γιατί θεωρούσε ότι είναι ο πιο κατάλληλος σχηματισμός για να πετύχει να ανορθώσει την εθνική αξιοπρέπεια. Και τόσο το έθνος όσο και η αξιοπρέπεια είναι λέξεις που όταν ακούγονται σε αυτό το βούρκο είναι προετοιμασία και υλικό για νέα πογκρόμ μόλις βρεθεί ο εκάστοτε στόχος. Οι ίδιοι ψηφοφόροι θα ψήφιζαν ευχαρίστως και χρυσή αυγήν αν κάτω απ' την πίεση κάποιων αντιφασιστικών ταραχών μετά τη δολοφονία του παύλου ψύσσα και διάφορων διακρατικών οργανισμών κι εβραϊκών οργανώσεων (πάντα ευχαριστούμε όταν επεμβαίνουν!) δεν ήταν στη φυλακή τα στελέχη της και είχε χάσει μέσα στη δαπανηρή βία της το διαπραγματευτικό της πρεστίζ. Και θα την προτιμούσαν πολλ@ απ' το σύριζα που ξέρουν ότι κάποια στελέχη του συγκαλύπτουν την ελληνική ιδεολογία τους με μία διεθνιστική επίφαση κλπ κλπ και έχουν κάποιες σχέσεις εκροσώπησης με μειονότητες. Για μας σαν antisocial Antifa, στόχος είναι να ξεσκεπάσουμε το ρατσιστικό βόθρο και τις νέες εθνικές ενότητες που αναδιαρθρώνει ο σύριζα αλλά παράλληλα να εκμεταλλευτούμε τις όποιες αντιφάσεις τους για την ενδυνάμωση και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής μεταναστών

και lgbtqi+ και να ασκήσουμε ακόμα μεγαλύτερη πίεση στο str8 cis ελληναριό με την παρουσία, την ορατότητα και την παρέμβαση μας. Γιατί τα θέματα που αφορούν εμάς, όπως το κλείσιμο, των στρατοπέδων φυλάκισης, η ελεύθερη μετακίνηση και πολιτογράφηση μεταναστών, οι κλωτσιές σε μπάτσους και φασίστες και ρατσιστές κάθε είδους, οι γαγ γάμοι και υιοθεσίες, οι queer κοινότητες, το σαμποτάζ στην εργασία, το πλιάτσικο και η γενικευμένη απαλλοτρίωση του υπάρχοντος καθόλου δε χωράνε στο δίπολο 'μνημόνιο-αντιμνημόνιο' και τις πατριωτικές στοχεύσεις της κάθε αριστεράς. Αφού ξεκαθαρίσαμε τη σκοπιά μας ας δούμε τώρα ποιες κινήσεις των πάνω και των κάτω του ελληνικού βούρκου, της ελληνοαριστεράς, ελληνοαναρχίας κι ελληνοδεξιάς αποτυπώνει ο σύριζα και η κυβέρνηση σανέλ με τις οποίες προετοιμάζει νέες θυσίες και πτώματα στο όνομα της πατρίδας.

Ο σύριζα, ως οι επενδύσεις των ελαρ/ελαν στην εξουσία!

Θυμάστε κάποτε έναν αντιεξουσιαστικό χώρο περιθωριακό, μια μητροπολίτικη άγρια νεολαία που δεν την ένοιαζε τίποτα άλλο πέρα απ' το 'σπάστε-κάψτε-διασκεδάστε'? Αυτό το μη-υποκείμενο των κουκουλοφόρων που ήταν έξω απ' την τάξη τουλόγου και περιφρόνονύσε τα ρεφορμιστικά κινήματα της αριστεράς, για τη βελτίωση της κατανάλωσης του εθνικού κορμού και φόνως περήφανο 'φονιάδες των λαών νοικοκυράσιο-φαντάζετε ωραίοι πνιγμένοι μες στα χρέη', δίνοντας κάπως τον παλμό μέσα στις ταραχές κομματιών των μαθητών, των νέων ανέργων και των μεταναστ@ν το δεκέμβρη του 2008;

Όχι ότι και τότε το ελληνικό προνόμιο δε δημιουργούσε προβλήματα. Και τότε αρκετοί έλληνες μαθητές και πολιτικοποιημένοι κατήγγειλαν τους μετανάστες ταραχοποιούς για απολιτικ λεηλασίες. Όμως μιλάμε για μια εξέγερση που στοχοποίησε το πλέγμα ασφάλειας αυτής της χώρας, που δεν μπορούσε να τη μεσολαβήσει καμία πατριωτική/δημοκρατική αριστερά τύπου σύριζα, και όταν προσπάθησε να το κάνει ειδες τα ποσοστά της να πιάνουν πάτο. Αντίθετα, μπορούμε να πούμε ότι ο εθνικισμός που συνόδευσε την αφήγηση για ελληνική κρίση ήταν η ολοκλήρωση της αντι-εξέγερσης και της ενσωμάτωσης των λόγων αντίστασης που άφησε αυτή η εμπειρία ρήξης. Από τις γενικές απεργίες του 2010 κυριάρχησε στο δρόμο η ιδέα της επιβίωσης του ελληνικού κράτους κόντρα στους γερμανούς (και βασικά του χρηματιστικού κεφαλαίου και της ευρωπαϊκής κεντρικής τραπεζας, δε μιλάμε δηλαδή για κανένα 'αντιγερμανικό αίσθημα' αλλά πιο πολύ για δομικά αντισημιτικό μίσος που καταγγέλει τους 'γερμανοεβραίους τραπεζίτες και τους διεθνείς τοκογλύφους'). Μετά το εθνικό πένθος που δημιουργήσει ο θάνατος των τριών τραπεζικών υπαλλήλων της marfin, και την εγκληματολογική απόδοση δολοφονικού κινήτρου σε όσους πέταξαν τις μολότοφ σε αυτή, υποχώρησε και η τελευταία πρακτική που υπονόμευε την ενότητα του λαού στα κινήματα, οι διάχυτες λεηλασίες και επιθέσεις σε μαγαζά του κέντρου, στο μικρό και μεσαίο ελληνικό κεφαλαίο κατά τη διάρκεια των πορειών. Πλέον στόχος ήταν κυρίως τα ματ που φυλάνε τη βουλή 'των προδοτών πολιτικών', 'το μπουρδέλο', όπως την αποκαλούσαν οι διαδηλωτές σε μια συνάθρωση anti-sexwork μίσους και επίδειξης ανδρικής και εθνικής εξεγερσιακής υπερηφάνιας. Στους αγανακτισμένους είδαμε για πρώτη φορά μετά τα συλλαλητήρια του 1992 ενάντια στον αυτοπροσδιορισμό της δημοκρατίας μακεδονίας την ελληνική σημαία να είναι το κυριάρχο σύμβολο στις συγκεντρώσεις. Ήταν αυτό που ένωνε την πάνω πλατεία της οννέδ και της λαϊκής (ακρο)δεξιάς και την κάτω πλατεία της ρητά ή άρρητα πατριωτικής

αριστεράς του σύριζα, της ανταρσία, της σκυα, της α/κ και ευρύτερων κομματιών της ελληνικής αναρχίας. Ήταν επίσης η πρώτη φορά από τότε που βλέπαμε ανοικτά αριστερά και ακροδεξιά στο ίδιο μέτωπο, να συνυπάρχουν ειρηνικά, ενάντια στον εκ-φυλισμένο αστικό κοινοβουλευτισμό. Σε μικρότερο βαθμό είδαμε αυτή τη συνύπαρξη στις πορείες αλληλεγγύης στη σερβία και στις ταραχές ενάντια στον Κλίντον το 1999. Άλλωστε ήδη σε θεματικές όπως της ελληνοσερβικής φιλίας, ή του αντισιωνισμού, η συναστική συντάντιση και εγγύτητα απόψεων αριστεράς και ακροδεξιάς ήταν μια πραγματικότητα. Και στις ταραχές του καλοκαιριού του 2011, όπου η αναρχία μπλέχτηκε συχνά με ακροδεξιούς και ελληνοσημαντηρες στις συγκρούσεις με τα ματ, ενώ τα ξύλα σε φασίστες και χρυσαγάτες ήταν πετυχημένα κι εύκολα, καθώς δε χριαζόταν να τους ψάχεις αφού τους είχες μπροστά σου, αυτά έγιναν σε πολύ μικρότερο βαθμό απ' ότι έπρεπε. Η αναρχία κι η άκρα αριστερά, δεν ήθελαν να σπάσουν τις κοινωνικές τους συμμαχίες απέναντι στο μνημόνιο. Έτσι αποδέχονταν το ρίσκο, οι «συμμαχού» τους, πριν φτιούραρουν το greek flag στο σύνταγμα, να έχουν περάσει κι από κάποιες άλλες πλατείες, να έχουν χρησιμοποιήσει τη σημαία για να καλύψουν τα στηλιάρια και να μαχαρώσουν μετανάστες. Γιατί ήταν σαφέσταση τη ιδεολογική-συνισθηματική σύνδεση ανάμεσα στα πλήθη που μαζεύτηκαν στις 25 μάη στο σύνταγμα, για να διαδηλώσουν ενάντια στην κατοχή της χώρας από το μνημόνιο και το δντ με όσους επί ένα μήνα έκαναν πογκρόμ στις γειτονιές του κέντρου, χτυπώντας και σφάζοντας μετανάστες, σπάζοντας τα μαγαζιά τους και γενικά προσπαθώντας να δημιουργήσουν ελληνικές ζώνες απελευθερωμένες από ζένονες. Πολλές φορές λοιπόν οι πρωτοί αγανακτισμένοι γίνονταν νυχτερινοί πογκρομάτηδες κι έτσι ο άγιος παντελεήμονας κι η άνω και κάτω πλατεία συντάγματος έγιναν συγκοινωνύντα δοχεία. Το πνεύμα του δεκέμβρη είχε τόσο αντιστραφεί στις ταραχές του 2012 που, παρότι παραπρήθηκε διευρυμένη επίθεση στην ιδιοκτησία, με εμπρησμούς κτιρίων, πλατάσικο κίλπ και απαλλοτρίωση εμπορευμάτων από καταστήματα, με κομμάτια μετανάστών να βρίσκονται μέσα σε αυτά, ήταν ορατή και μαζική η παρουσία φασιστών που έκαναν μπάχαλα με εθνόσημα, ελληνικές σημαίες, χωρίς να αντιμετωπίζουν καν πρόβλημα από τους άλλους αριστερούς κι αναρχικούς ταραχοποιούς. Οι εκλογές εκείνης της χρονιάς ήταν τελικά αυτές που έριξαν τη 'ζώντα' του μη-εκλεγμένου απ' το λαό παπαδήμου και οδήγησαν στη δημοκρατική ενίσχυση δυνάμεων που αντιμετώπιζαν τη 'νεοταξική χούντα του δντ' στο πεζοδόριμο, ο καθένας απ' το πόστο του: τη χρυσή αγγή, το σύριζα και τους ανέλ. Αυτή η ιστορική αναδρομή είναι για όποιον έχει απορίες γιατί οι σημερινές επιλογές της κυβέρνησης των αγανακτισμένων στην εξουσία έχουν την απήχηση του 80%+ των ψηφοφόρων της χρυσής αγγής.

Είναι ο σύριζα αντιφασιστικό κόμμα;

Και τώρα ας περάσουμε σε αυτό το ζουμερό θέμα. Ποιά η σχέση του σύριζα με τη χρυσή αγγή; Για να μην έχουμε της αυταπάτες περί αντιφασιστικής αριστεράς, τώρα στην ουσία έχουμε μια συγκυβέρνηση ακροδεξιάς-πατριωτικής δεξιάς να διαδέχεται μια συγκυβέρνηση ακροδεξιάς με ρατσιστικό κέντρο. Τι βορίδης, τι καρμένος θα λέγαμε. Ο σύριζα δεν ήταν ποτέ του αντιναζί. Μια χαρά μαζί με την υπόλοιπη ελαν, ελαρ και το κακό συναπάντημα, με μια βάση κι ένα στελεχικό δυναμικό γεμάτο ρατσιστικές, σεξιστικές και αντισημιτικές θέσεις, σα μέρος του ελληνικού βούρκου, έβλεπε το φασισμό όχι σαν γέννημα των πολιτικών αποκλεισμού αυτής της κοινωνίας αλλά σαν 'τερατογένεση', προϊόν του ξενόφερτου μνημονίου. Δεν είναι τυχαίο ότι ένα απ' τα επιχειρήματα που είπε ο βάρου προς τους εταίρους, ήταν ότι με την

πολιτική σας οδηγείτε τους ναζί στην εξουσία. Δείχνει ότι είναι άξιος εκπρόσωπος ψηφοφόρων που βλέπουν το φασισμό στην Ε.Ε. για να συγκαλύψουν τον ελληνικό φασισμό. Άλλωστε σε όλο τον αντιφασισμό του κινήματος απ' όταν μπήκε ο χ.α. στο κοινοβούλιο και απέκτησε χρηματοδότηση και γραφεία σε όλη την ελλάδα, κυριάρχησε ένα γραφικό από άποψη μορφής κι επικίνδυνο από άποψη περιεχομένου μείγμα οικονομιστικού αντικαπιταλισμού και ελληνικής μύρλας που αναλύσαμε πιο πάνω. Έτσι, οι περισσότερες αντιφασιστικές πορείες που συμμετείχαν τα ενιαία μέτωπα της ελαν/ελαρ σπάνια στοχοποιούσαν φασίστες και συνήθως την έπειτα στα ενεχειροδανειστήρια, όχι όμως από διάθεση κριτικής στην ιδιοκτησία αλλά από διάθεση υπεράσπισης των χρυσαφικών των ελλήνων νοικοκυράων που έχουν εξαθλιωθεί απ' το 'τέταρτο ράιξ'. Σχετικοποίηση του ναζισμού και της περιόδου στρατιωτικοπολιτικής κυριαρχίας του στην ελλάδα σε συνδυασμό με δομικά αντισημιτικό κυνήγι του παρασιτικού κεφαλαίου των τοκογύλωφων που καταστρέφουν τον παραγωγικό ιστο της χώρας. Αυτό ήταν το νόημα. Στην ελαντίfa αντίληψη ο φασισμός είναι πάντα κάτι ξένο και οι έλληνες ήταν τα θύματα. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που σε αριστερά και σε αναρχικά στέκια γίνονταν δεκάδες προβολές του Violent August, μιας ταινίας για τα πογκρόμ που έτρωγαν οι έλληνες μετανάστες στον κάναδα και δεν έκαναν κανένα αφιέρωμα π.χ. στο πολύ πιο πρόσφατο αντι-αλβανικό πογκρόμ του 2004. Ο σύριζα είναι σαφές ότι δεν είναι ένα αντιφασιστικό κόμμα.

"Και για να θέσουμε το ζήτημα στη σωστή του βάση, για μας το θέμα δεν είναι ο σύριζα, είναι ο καθημερινός ρατσισμός της ελληνικής πλειοψηφίας που τον ψήφισε ακριβώς γιατί θεωρούσε ότι είναι ο πιο κατάλληλος σχηματισμός για να πετύχει να ανορθώσει την εθνική αξιοπρέπεια."

“Οι σανέλ δεν ήταν γι’ αυτόν λύση ανάγκης, αλλά στρατηγική απαίτηση του λαϊκού κινήματος που τον ψήφισε επιζητώντας μια ισχυρή διαπραγματευτική αντιμπεριαλιστική πολιτική και ένα πιο ξεκάθαρα πατριωτικό στίγμα απ’ αυτό του σύριζα. Μεγάλο μέρος στελεχών του σύριζα, εξάλλου, ήθελε κάπως να συμμορφωθούν όσ@ μέσα στο σύριζα συγκαλύπτουν τον ελληνικό λόγο που εκφράζουν πίσω από έναν επιφανειακό διεθνισμό. Ο καμένος στο υπουργείο εθνικής αμύνης είναι ο κατάλληλος σύνδεσμος για τα ακροδεξιά στελέχη του στρατού και τη στήριξη τους στα νέα μεγαλοίδεατικά σχέδια της εξωτερικής του Κοτζά. Αν ο σύριζα ήταν αντιφασιστικό κόμμα, θα στερούσε την μπατσική προστασία στους οργανωμένους ναζί της χρυσής αυγής και θα κινητοποιούσε τον κόσμο του με συγκρουσιακές διαδικλώσεις ενάντια στα γραφεία τα οποία και θα καίγονταν παντού. Άλλα ακόμα και αν είναι με το κρατικό μονοπάλιο της βίας, θα ψήφιζε ένα στοιχειώδη αντιρατσιστικό νόμο που να ποινικοποιεί τις ρατσιστικές ίδεες, πράξεις και οργανώσεις ώστε να καθιστά αδύνατη τη νομιμότητα και τη δράση μιας συγκαλυμμένα ή απροκάλυπτα φασιστικής /ναζιστικής ιδεολογίας και των πολιτικών της φορέων – και όχι έναν νόμο σαν κι αυτόν που έχουμε τώρα που σχετικοποιεί το ολοκαύτωμα εξισώνοντας το με τη σφαγή των ποντίων και των χριστιανών μικρασιατών κατά τη διάρκεια του πολέμου ανεξαρτησίας του Κεμάλ κόντρα στον ελληνικό υπεριαλισμό στη μικρά ασία και που στοχοποιεί στην ουσία αντιεθνικιστές και την τουρκική μειονότητα στη Θράκη. Η παρανομοποίηση της χρυσής αυγής, ως αλλαγή παραδείγματος διαχείρισης της, θα βοηθούσε το μαχητικό αντιφασισμό και τα μέσα του, είτε χρησιμοποιεί μηνύσεις είτε κλωτσιές, πέτρες και μόλωταφ, είτε καλάζινικοφ. Ακόμα κι αν δεν έκανε τα προηγούμενα, θα μπορούσε έστω να άρει το ειδικό καθεστώς προστασίας των χρυσαυγιτών στις φυλακές, να τους αφήσει ξέμπαρκους στον Κορυδαλλό, έρμαιο των συμμοριών αναρχικών και μεταναστών. Τότε θα έβλεπαν, βέβαια, τη γλύκα απ’ την ‘αλβανική και την πακιστανική μαφία’ και τους πυρήνες της φωτιάς και εμείς θα βλέπαμε σε πόσο χρόνο θα βρίσκονταν στα κελιά τους κρεμασμένοι. Είπαμε, όμως, ο σύριζα είναι με τη ‘δίκαιη δίκη’ για τη χρυσή αυγή, με τη διατήρηση όλων των προνομίων που έχουν οι φασίστες μέσα στη δημοκρατία. Ακόμα κι η εκκαθάριση των ματ και των μπάτσων από τους χρυσαυγίτες που ανήγειρε ο Πανούσης θα είναι πολύ ισχνή, γιατί όπως είπαμε οι ακροδεξιοί θύλακες στο στρατό και τους μπάτσους είναι χρήσιμοι γιατί η νέα αυτοδύναμη πολιτική του ελληνικού υπεριαλισμού που επιδιώκει ο σύριζα, ταυτίζεται με τους γεωπολιτικούς στόχους του βαθέως κράτους εδώ και 2,5 δεκαετίες.

Η γεωπολιτική του ορθόδοξου τόξου, η μπτέρα ρωσία και τα ματαιωμένα όνειρα του έθνους.

Η ανακοίνωση της χρυσής αυγής με την οποία στηρίζει το σύριζα έχει δύο σκέλη, το ένα αντικαπιταλιστικό, αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις και την τρόικα και μια αντιμπεριαλιστική που αφορά τη στήριξη στην άρση του εμπάργκο των ευρωπαϊκών χωρών προς τη ρωσία, σε σχέση με την πολιτική της στην ουκρανία. Η κίνηση του Τσίπρα όντως λειτούργησε σαν επίδειξη ισχύος του ελληνικού βούρκου στην ευρώπη και συσπείρωσε αρκετούς συμμάχους σε αυτή την κατεύθυνση. Πρέπει να πούμε ότι σε αντίθεση με όλες τα τακτικές συνεργασίες, όπως με το ισραήλ, τις ήπα ή την τουρκιά, που δεν αναιρούν την ύπαρξη ισχυρού αντισημιτικού, αντιαμερικανικού και αντιουρκικού αισθήματος στο λαό και μάλιστα προμοτάρονται σαν αναγκαίο κακό στη βάση αυτού, η συμμαχία με τη ρωσία έχει κάτι διαφορετικό. Η απελευθερωμένη απ’ τον σλαβοκομμουνισμό μετα-

σοβιετική ορθόδοξη ρωσία, σημασιοδοτεί μια κοιτίδα αντίστασης και ισχυρού κράτους που πλήττεται απ’ τον κοσμοπολιτισμό και τους αμερικανοσιωνιστές τοκογλύφους, όπως και η ελλάδα. Παρότι η ρωσική κοινωνία είναι πολύ πιο πολυεθνική και στην πραγματικότητα λιγότερο συνδεδεμένη με ένα νόμημα πολιτισμικής και φυλετικής καθαρότητας, σε αντίθεση με την ελληνική, παραμένει η πιο ξεκάθαρα λευκή και πατριαρχική απ’ τις ευρωπαϊκές και αμερικανικές μπτροπόλεις. Η ομοφοβική, αντισημιτική, παραδοσιακή ρατσιστική ρητορική είναι πολύ πιο ελεύθερη στη ρωσία απ’ τα κράτη της δύσης. Αυτό σε συνδυασμό με την εικόνα ενός πιο κορπορατιστικού καπιταλισμού, συνδεδεμένου με την αφήγηση ενός μεγάλου άνδρα πηγέτη που υπερασπίζεται την πραγματική οικονομία κόντρα στους παρασιτικούς ολιγάρχες, δίνει στο καθεστώς Πούτιν μια ιδεολογική ακτινοβολία στους φασίστες όλης της ευρώπης. Εξαιρούνται οι λευκοί ευρωπαίοι ναζί που διατηρούν ξεκάθαρα τον αντισλαβικό φυλετισμό, οι φασίστες των ανατολικοευρωπαϊκών χωρών που παραδοσιακά οι εθνικισμοί τους είναι ανταγωνιστικοί με τον ρωσικό και οι ακροδεξιοί που γουστάρουν πολιτισμικό ρατσισμό, προβάλλοντας στη ρωσία την οριενταλιστική εικόνα μιας χώρας οπισθοδρομικής και υπανάπτυκτης. Στον ελληνικό βούρκο, αντίθετα, η ρωσία προσδένεται σε ένα νόμημα συνδεδεμένο με μια κοιτίδα αυθεντικότητας και κειμαφέτησης από τις δυτικές δυνάμεις που αλλοτριώνουν την κουλτούρα μας και μας εκμεταλλεύνται για τα συφέροντα τους. Γι’ αυτό άλλωστε σκάνε οι τρολίες για τους αγιορίτες μοναχούς και για τον άγιο πλέον (α)Πλάισιο που υποστηρίζουν ότι η ρωσία θα βοηθήσει το ελληναριό να πάρει την πόλη και την αγιά σοφιά. Η ίδια είναι ότι η συνεργασία ρωσίας κι ελλάδας θα οδηγήσει στην κειμαφέτηση τους απ’ τη δύση και στην επίτευξη της εθνικής και πολιτικής τους ολοκλήρωσης, καθώς και την απαλλαγή απ’ όλες τις μειονότητες που είναι επικίνδυνες.

Είναι μια στρατηγική που η άκρα δεξιά μέσα στο στρατό, στην εκκλησία, στην ευρή και τα καφενεία την έχει επεξεργαστεί απ’ τις αρχές των ’90s, την εποχή της ελληνοσερβικής φιλίας και της φαντασίωσης του διαμελισμού της δημοκρατίας της μακεδονίας ανάμεσα στην ‘μεγάλη σερβία’ και την ‘μεγάλη ελλάδα’. Στα ’90s, οι εθνικισμοί που προέκυψαν από τη διάλυση της γιουγκοσλαβίας, πέρα απ’ το αιματοκύλισμα που προκάλεσαν, ήταν κι ένα πεδίο συσπείρωσης όλων των μηλιταρισμών κι επεκτατισμών στην ευρώπη. Στη γερμανία, στο δημόσιο λόγο έγινε μια αποπειρα μετάθεσης του ολοκαυτώματος στη σεμπρένιτσα. Η αφήγηση ότι οι σέρβοι είναι οι νέοι ναζί και οι γερμανοί έχουν ευθύνη ακριβώς λόγω της ιστορίας τους, ως θύτες του Ολοκαυτώματος, να μην επαναληφθεί κάτι τέτοιο, κυριάρχησε. Ήταν η απδία του να βλέπεις τους θύτες να διεκδικούν όφελος από το Άουσβιτς το οποίο και δημιουργούσαν, δηλώνοντας ότι είναι οι πλέον ειδικοί (μπροφρρ...) στο να μη δημιουργήσει κάνεις άλλος κάτι αντίστοιχο, που νομιμοποίησε τον επανεξοπλισμό της γερμανίας και τη συμμετοχή της σε στρατιωτική επέμβαση στη γιουγκοσλαβία. Αντίθετα, ο ελληνικός βούρκος παρέμεινε πιστός μέχρι τέλους στους αδερφούς σέρβους, συμετείχε με παραστρατιωτικούς στη σφαγή 8.000 μουσουλμάνων στη σεμπρένιτσα και πένθισε για την ήττα τους και την κατάρρευση των ιμπεριαλιστικών τους ονείρων, με χιλιάδες διαδηλώσεις υπέρ της σερβίας, κατά των βομβαρδισμούς του νάτο, έστω κι αν υποχρέωθηκε έμπρακτα να τους διευκολύνει για να διασφαλίσει τα συμφέροντα του.

Ετεροτοπίες της δύσης.

Ως ένα βαθμό η στρατηγική του ορθόδοξου τόξου και το αίσθημα ότι 'τα κακά πηγάζουν απ' τη δύση' διαπερνούν όλα τα ελληνικά κόρματα. Είναι καλό να ορίσουμε τη σημαίνει 'η δύση' ως ετερότητα. Όταν ένας εθνικισμός κατηγορεί τον εκ-δυτικισμό της κοινωνίας, δε χρησιμοποιεί την κριτική στη δύση με τον τρόπο που έχει μπει η έννοια σε κορμάτια του ανταγωνιστικού κινήματος, δηλαδή σαν όρο-συμπύκνωση των πατριαρχικών, οικονομικών, φυλετικών σχέσεων εξουσιάς, όπως έχουν φυσικοποιηθεί στο πλαίσιο της μοντέρνας κοινωνίας. Άλλα θίγει τα σημεία υπερβολής αυτών των σχέσεων, τα σημεία απόκλισης κι εκ-φυλισμού, τις γραμμές φυγής και τις στρατηγικές αντίστασης που παράγουν οι σύγχρονες στρατηγικές εξουσίας. Με αυτή την έννοια ακόμα και στις λευκές προτεντατικές/καθολικές χώρες όπου και γενήθηκε η δυτική ταυτότητα, καταγγέλεται από το πιο αυθεντικό εθνικοσοσιαλιστικό κομμάτι των φασιστών – αλλά και ένα ευρύ πλαίσιο της παραδοσιοκρατικής άκρας που έχει απήκνωση και στην αριστερά – τόσο 'η δυτική κουλτούρα' όσο κι ο 'μοντερνισμός' επειδή αλλοιώνουν την αρμονική κοινωνική ιεραρχία, καθώς και την ίδια της πολιτισμικής, φυλετικής καθαρότητας, όπως παράχθηκε στη βικτωριανή περίοδο.

Σε αυτό το πλαίσιο, η δύση ως αποκείμενο, γίνεται συνώνυμο των μετα-αποικιοκρατικών κοινωνιών και της πολυεθνικής, πολυφυλετικής σύνθηκης, των εμπορικών ή μη υποπολιτισμικών τάσεων της μπτροπολιτικής νεολαίας, της μη-straight σεξουαλικότητας και των έμφυλων ταυτοτήτων και συμπεριφορών που είναι έξω απ' τα πλαίσια της cis-normativity. Η δύση είναι οι αφηρημένες ελίτ της παγκοσμιοποίησης που απειλούν την ενότητα και την ισχύ των εθνών-κρατών, μια αφήγηση που έχει δομηθεί πάνω στον αντισημιτισμό και, γι' αυτό, έχει σα κεντρική έκφραση της αντισυνισμό. Στις Π.Π.Α. έχουμε τους ναζί και τους κληρονόμους της κού-κλουξ-κλαν που καταγέλλουν τη αλλοίωση της λευκής αμερικάνικης δημοκρατίας και των βιβλικών οξών της από τα σιωνιστικά λόγοι που την παρασύρουν σε πολέμους για τα συμφέροντα του Ισραήλ. Στην πραγματικότητα αυτός δεν είναι ένας λόγος που αφορά μόνο κάποιες μικρές ομάδες φασιστών, είναι διάχυτος σα λαϊκή μυθολογία και έχει απήκνωση σε μεγάλο αριθμό στελεχών του στρατο-αστυνομικού συμπλέγματος και της πατριωτικής αριστεράς. Στο ίδιο το anti-global κίνημα κυριαρχούσαν τέτοιες αφηγήσεις. Με αυτό τον τρόπο μπορούμε να κατανοήσουμε γιατί η χρυσή αυγή δηλώνει ενθουσιασμένη με τη φιλορωσική στροφή του Τσίπρα, και τι σημαίνει η ρωσία για το ελληνικό πλαίσιο.

οι ζυμώσεις διεξάγονταν από καιρό... και όχι σε ανήλιαγα καταγώγια

Εξετάζοντας την ουκρανία.

Αλλά ας εξετάσουμε τον τρόπο που λειτούργησε η γεωπολιτική του ορθόδοξου τόξου στη στάση της ελληνικής αριστεράς στην ουκρανική κρίση ή μάλλον να δούμε τι είναι η ουκρανική κρίση. Αν τα κινήματα αγανάκτησης σε όλες τις χώρες κυριάρχησαν από εθνικιστικές και αντισημιτικές αφηγήσεις, είτε απ' τη δεξιά είτε απ' την αριστερά, η ιδιαιτερότητα της ουκρανίας ήταν η ισχυρή παρουσία φασιστών κληρονόμων των αντικομμουνιστικών κινημάτων των συνεργατών των ναζί με αντι-ρωσική ιδεολογία. Η πτώση της φιλορωσικής κυβέρνησης οδήγησε σε ένα πραξικόπημα όπου οι ακροδεξιοί και φιλεύθεροι βρέθηκαν να συνεργάζονται να επιβάλλουν μέτρα ρατσιστικού αποκλεισμού ενάντια στις μειονότητες, με τις φασιστοσυμμορίες να επιβάλλουν τρομοκρατία πάνω σε αυτές, καθώς και σε συνδικαλιστές αριστερούς και αναρχικούς, η δε σφαγή πάνω από 100 ατόμων στην Οδησσό αποτέλεσε το αποκορύφωμα αυτής της διαδικασίας. Φυσικά, η ευρωπαική ένωση τους στήριξε μέχρι τέλους. Απ' αυτό όπως και από την αποδοχή και ενδυνάμωση των πογκρόμ ενάντια σε ρομά και μετανάστες σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη, βλέπουμε ότι η ε.ε. αποτελεί μέρος του ευρωπαϊκού χριστιανικού ρατσιστικού βιούρκου και δεν εγγυάται τίποτα αντιρατσιστικό. Οι φιλελεύθεροι, οι παραδοσιακοί δεξιοί και αρκετοί σοσιαλδημοκράτες που κυριαρχούν στην ε.ε. με όχημα τη σχετικοποιητική εξίσωση σταλινισμού/κομμουνισμού και φασισμού/ναζισμού νομιμοποιούν και στηρίζουν την ανάπτυξη του δεύτερου. Όμως ταυτόχρονα περιορίζουν τις πιο δαπανηρές μορφές του. Εν τέλει, οι φιλεύθεροι κανόνες πολυεθνικής συνύπαρξης στην ευρωπαική ένωση ενώ ανέχονται και ενθαρρύνουν ρρότά ή άρρωτα την ισλαμοφοβία, το αντι-μεταναστευτικό θεσμικό πλαίσιο, τον αντισημιτισμό κτλ, λειτουργούν περιοριστικά για επιθετικά κομμάτια των επιμέρους εθνικισμών, καθώς πηγή των ρατσιστικών πολιτικών είναι ο κάθε εθνικός κορμός, όχι οι διακρατικές συμφωνίες της ε.ε.. Γι' αυτό όταν οι γαλλικές, αγγλικές ή ελληνικές anti-imperialist συνάδεσις, αντί να καταγγέλουν τον γαλλικό, τον αγγλοσαρωνικό, ή τον ελληνικό κλπ βιούρκο, καταγγέλουν 'την ευρωπαική ένωση και τις ιμπεριαλιστικές ολοκληρώσεις', ζητώντας από τους λαούς τους να απελευθερωθούν απ' αυτές, απλώς συμβάλλονταν στην ενδυνάμωση της εθνικής συσπείρωσης των κοινωνιών τους. Όταν αναλύουμε τον ουκρανικό φασισμό, λοιπόν, το πρόβλημα δεν πηγάζει από τη στήριξη του από την ε.ε. και τις π.ν.α. που απλώς ξεμπροστιάζονται κι αυτές ως κοινωνίες όταν το κάνουν. Ο ουκρανικός φασισμός βρίσκεται στην ιστορία της ουκρανικής μεραρχίας ss galician, στον υπερβάλλοντα ζήλο που έδειχναν στο να συμβάλλουν στο Ολοκαύτωμα και στην απελύθερωση της γης τους από εβραίους, ρομά κι ομοφυλόφιλους και στο θαυμασμό που δείχνουν οι απόγονοι τους είτε δηλώνουν ανοικτά ναζί είτε φιλελεύθεροι, θεωρώντας τους ήρωες στον αγώνα τους εναντίον του σοβιετικού κομμουνισμού.

Ιδεολογικές όψεις της νοβορωσίας

Ας δουμε τώρα το anti-maidan. Με αυτό το κίνημα οι ρωσόφωνοι ουκρανοί και οι ρώσοι πολίτες της ουκρανίας απάντησαν με ένα νέο κύμα αγανακτισμένων απέναντι στο maidan, που είχε ως χαρακτηριστικά την αντίδραση στον αμερικανικο-ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό, την υπεράσπιση της σύνδεσης με τη ρωσία και οδήγησε στην απόσχιση της κριμαίας και την ίδρυση αυτόνομων περιοχών στα ανατολικά. Στην ελλάδα εκτός από κάποιους φιλελεύθερους ρατσιστές που υπερασπίστηκαν τους φασίστες του maidan, η κυρίαρχη αντίδραση στην άκροδεξιά, τη λαϊκή δεξιά και την αριστερά ήταν ο

εμμονικός θαυμασμός του anti-maidan, είτε από αντι-ιμπεριαλιστική, αντι-σιωνιστική, αντι-αμερικανική, είτε από αντι-φασιστική σκοπιά. Η κυρίαρχη αντίδραση είχε, λοιπόν, το γενικό χαρακτήρα του συνομωσιολογικού αντικαπιταλισμού, της απόδοσης όλων των θεωρούμενων ως κακών στο κόσμο στ@ς εβραί@ς, στο ισραήλ κλπ και επισκίαζαν την αντιφασιστική άποψη. Η αντιφασιστική σκοπιά, όμως, επειδή είχε μεγάλη ακτινοβολία στην ελληνική αριστερά, μέσα κι έξω απ' το σύριζα, η στήριξη στις λαϊκές δημοκρατίες του ντονέτσκ και του λουχάνσκ ήταν τέτοια που και έλληνες εθελοντές θα ξεκινούσαν για το όνειρο των 'αντιφασιστικών εργατικών πολιτοφυλακών'. Είναι, όμως, όντως οι λαϊκές δημοκρατίες η συνέχεια του κόκκινου στρατού των σοβιετικών ανθρώπων απέναντι στους γερμανούς και στους ουκρανούς ναζί κατά τη διάρκεια του παγκόσμιου αντιφασιστικού πολέμου; Το αντίθετο. Βλέπουμε στην ιδεολογία τους ακριβώς την εθνορατσιστική ιδεολογία της πλειοψηφίας της κομμουνιστικής αριστεράς στη μετα-σοβιετική ρωσία που το κίνητρο της ήταν η υπεράσπιση των ρωσικών αξιών κόντρα στον αμερικανοποίησην και στον πολιτισμό των mcdonalds που έφερνε ο 'προδότης Γέλτσιν'. Σε αυτό το αφήγημα οι μπολσεβίκοι και οι μαυροεκατονταρχίτες, ο τσαρισμός, ο στάλιν και ο χριστιανική ορθοδοξία γίνονται ένα ενιαίο σύμβολο της ικανότητας του ρωσικού έθους να αντέχει κόντρα στο δυτικό τρόπο ζωής, και πάντα καταγγέλονται οι εβραϊσιωνιστές πράκτορες μέσα στην εσσδ που εμπόδισαν τη λάμψη και την υπεροχή των παραδοσιακών ρωσικών αξιών. Σε αυτό το πλαίσιο η λαϊκή λατρεία του στάλιν έχει επιστρέψει στη ρωσία του πούτιν, αλλά με τρόπο που να δοξάζει μόνο τα ιδεολογικά υποσύνολα του σταλινισμού που συνδέονται με τον αντισημιτισμό και την εχθρότητα στον κοσμοπολίτισμό, που αποκατάσταση της ορθοδοξίας, το μεγαλωρωσικό σωβινισμό, δηλαδή όλα όσα πίστευε η εθνικομπολεσθική τάση μέσα στη σοβιετική ιδεολογία, αυτή που πίστευε ότι ο χίτλερ ήταν ο προθάλαμος για το σοσιαλισμό στο μεσοπόλεμο, ότι η γερμανία έκανε δίκαιο αντιψεριαλιστικά αγώνα απέναντι στην αγγλία, και δε στήριζε μόνο τακτικά αλλά κι ιδεολογικά και στρατηγικά το σύμφωνο μολοτοφ-ρίμπεντρομ, που διεπόταν απ' το ίδιο εξολοθρευτικό μίσος για τους εβραίους τραπεζίτες. Αυτοί που ήλπιζαν σε μια συντριβή των εκ-φυλισμένων δημοκρατιών των τραπεζίτων από τους ναζί και μια μακροχρόνια ειρηνική συνύπαρξη μεταξύ σοβιετικής ένωσης και ναζιστικής γερμανίας. Αυτή η αφήγηση παραμερίστηκε μέσα στο κομμουνιστικό κόμμα σοβιετικής ένωσης λόγω της απολυτότητας του γερμανικού αντι-κομμουνισμού, που δε θα αποδεχόταν ποτέ μια τέτοια ειρηνική συνύπαρξη. Η συγκυρία του παγκόσμιου αντιφασιστικού πολέμου έδωσε φωνή, παράλληλα, σε διάφορες πληθυσμιακές ομάδες που απειλούνταν από εξολοθρευσην από την επικράτηση των άριων. Η δημιουργία της εβραϊκής αντιφασιστικής επιτροπής κι ο λόγος του έρευνμπουργκ είναι ένα τέτοιο δείγμα που υποστήριζε μάλιστα τη δίκαιη εκδίκηση εναντίον των γερμανών θυτών του ολοκαυτώματος, όσο αποκαλυπτόταν η shoah, ενάντι του να δωθεί μια δεύτερη ευκαιρία σε αυτό τον πληθυσμό.

Όμως στη μετα-πολεμική σοβιετική ένωση το νέο κύμα αντισημιτισμού οδήγησε στην αποσιώπηση τέτοιων φωνών με το κυνήγι του ζητάνοφ για κοσμοπολίτικες επιρροές, τις αντισιωνιστικές εκκαθαρίσεις εβραίων σε όλη την ανατολική ευρώπη κτλ. Επί της ουσίας, αυτή η αφήγηση ήταν που κυριάρχησε συνειδησιακά και κοινωνικά ως ερμηνεία του κόσμου στις συνειδήσεις των λαών και στις κρατικές μηχανές του υπαρκτού σοσιαλισμού και διέπει ακόμα τις αριστερές τους. Στην πραγματικότητα το μόνο που συγκρατούσε τις εξολοθρευτικές διαθέσεις αυτών των κοινωνικών πλειοψηφιών κι εξουσιών ήταν η υποχρέωση της πολυεθνικής συνύπαρξης στο

όνομα της σοσιαλιστικής πατρίδας. Η χειραφέτηση από το σύμφωνο της βαρσοβίας και της σοβιετικής ένωσης οδήγησε στο να ανθίσουν τα πογκρόμ, και οι καθημερινοί ρατσισμοί προς τις μειονότητες ελεύθερα και ακομπλεξάριστα, όπως και στις δυτικές φιλελεύθερες δημοκρατίες, όταν υποχωρεί το καμουφλάζ της πολιτικής ορθότητας.

Η ιστορική αναδρομή είναι χρήσιμη όχι μόνο για να καταλάβουμε πως χρησιμοποιούνται τα σημαίνοντα του «στάλιν» και του σοσιαλιστικού παρελθόντος σε ρωσία/νοβορωσία, όσο και για να αρχίσουμε να αντιλαμβανόμαστε τους πολιτικούς και κοινωνικούς ανταγωνισμούς στις πρών σοσιαλιστικές χώρες, πέρα από απλοϊκές, μονοθεματικές, ταξικές αναλύσεις ή σχηματικές κατηγοριοποιήσεις του είδους «ολοκληρωτισμός» που ευνοούν τη σύγχυση και τη σχετικοποίηση. Επίσης, για να κατανοήσουμε πως κτίζεται η πγεμονική πλευρά της ακροδεξιάς εθνορατιστικής ιδεολογίας στη ρωσία, με όχημα την παραδοσιοκρατία, πως χρησιμοποιούνται σα σύμβολα του μαχητικού αντι-αντισημιτισμού του β' παγκοσμίου πολέμου όπως στο λένινγκραντ σε συνδυασμό με τον μαυροεκατονταρχίτικο αντισημιτισμό, με το δεύτερο να επισκιάζει το πρώτο. Οι ρωσόφωνοι και οι ρώσοι της Ουκρανίας με την ιστορική πολιτική και κοινωνική δύναμη που έχουν, δεν μπορούν να θεωρηθούν εθνική μειονότητα, απειλούμενη για εξόντωση. Απέχουν πολύ, δε, απ' το να είναι αποκλεισμένη πληθυσμιακή ομάδα που ο στήριξη στα δικαιώματα της και την φωνή της να είναι άνευ όρων ανεξάρτητη από τις πολιτικές τοποθετήσεις των μελών της, όπως θα έπρεπε να συμβαίνει με τους μακεδόνες ή τους τούρκους στην ελλάδα. Δεν είναι πληθυσμιακή ομάδα που έχει απειληθεί για την ύπαρξη της με εθνοκάθαρση και μαζική σφαγή όπως οι τετεσένοι και άλοι καυκάσιοι, που συσπειρώνουν το μίσος των λευκών χριστιανών ρώσων, ή όπως οι μουσουλμάνοι, ιδίως τις τελευταίες δεκαετίες στις χριστιανικές χώρες της ευρώπης. Οι ρώσοι της ουκρανίας αποτελούν έναν αναγνωρισμένο και ισχυρό θεσμικά εθνικό πόλο στην ουκρανία, η φασιστική τάση του οποίου αντλεί τα περιεχόμενα της από τις φαντασιώσεις του μεγαλωρωσικού εθνικισμού για πανσλαβική ολοκλήρωση και εκκαθάριση κάθε μη-ρωσικής ταυτότητας. Όταν μιλάμε για τον ουκρανικό εμφύλιο μιλάμε για δύο εθνικούς κορμούς με ισχυρές τάσεις φασιστικοποίησης, υποτίμησης και απειλής των μειονοτήτων που ζουν στη χώρα, εβραίων, τατάρων, μουσουλμάνων, ρομά, lgbtqi., που συγκρούονται μετανομαστικό αντικαπιταλιστικό λόγο, που στημένη περίπτωση αφορά τη 'ρωσοεβραϊκή ολιγαρχία' και στην άλλη τον 'αμερικανοσιωνισμό' και την ευρωπαϊκή ένωση. Στη μία πλευρά βρίσκουν καταφύγιο οι πολιτικοί συνεχιστές των συμμάχων των ναζί και των άμεσων θυτών του εγκλήματος των εγκλημάτων – του ολοκαυτώματος – στην ουκρανία και στην άλλη οι θύτες των πιο δολοφονικών εθνορατιστικών σφαγών στην ευρώπη μετά τη λήξη του β' παγκοσμίου πολέμου, της εξολόθρευσης δηλαδή εκατομμυρίων τετεσενών απ' τη ρωσία από τη δεκαετία του '90 και τη σφαγή 8.000 μουσουλμάνων στην πολιορκημένη σεμπρένιτσα, αλλά και χιλιάδων ακόμα βόσνιων από σέρβους ορθόδοξους φασίστες. Και οι δύο πλευρές συγκρατούν τις πιο φασίζουσες τάσεις στο εσωτερικό τους λόγω ισορροπιών που έχουν μεταξύ τους και έτσι μπορούν να διατηρούν μια διεθνή ακτινοβολία ως φιλελεύθεροι οι ουκρανοί και ως αριστεροί οι ρώσοφωνοι και ρώσοι αυτονομιστές.

Always antisocial, always antifascist!

Οι όποιες πραγματικές αντιφασιστικές αντιστάσεις στην περιοχή έρχονται απ' τις λίγες μειοψηφίες που αντιστέκονται στον αντισημιτισμό, την ομοφοβία και τον εθνορατισμό και στα δύο στρατόπεδα και απ'

τις στρατηγικές επιβίωσης των ίδιων των μειονοτήτων, των εβραίων, των ρομά, των τατάρων, lgbtqi+ κλπ κλπ. Οι τελευταίες δε δείχνουν να εμποτεύονται καμία πλευρά, παίρνουν ανάλογα με τη γλώσσα, την εθνική συνείδηση ή την πολιτική τοποθέτηση τους το μέρος της μίας ή της άλλης, ή στέκονται σε απόσταση κι απ' τις δύο, αισθανόμενες ολοένα και πιο ευάλωτες με το εμφυλιοπολεμικό κλίμα ανάμεσα σε δύο ολοένα και πιο μισαλλόδοξους εθνικισμούς. Η μαζική μετανάστευση χιλιάδων εβραίων προς το ισραήλ είναι για άλλη μια φορά η απόδειξη για την αναγκαίοτητα της ύπαρξης αυτού το κράτους ενάντια σε κάθε αντισημιτισμό για να μην επαναληφθεί το άσυνθιτς. Επί της ουσίας, δεν τα λέμε όλα αυτά για να τοποθετηθούμε υπέρ ή κατά των κυρώσεων στη ρωσία και να σταθούμε με τη μία ή την άλλη πλευρά φασιστών στον ουκρανικό εμφύλιο, αλλά για να αναδείξουμε την ιδιαίτερη σημασία που έχει για την ενίσχυση και την πιο αυτοδύναμη πολιτική του ελληνικού ιμπεριαλισμού, το να εμφανίζεται ως η ασπίδα της ρωσίας και του «αντιφασιστικού χαρακτήρα» της νοβορωσίας. Με αυτό τον τρόπο ο τσίπρας δείχνει ότι έχει δύναμη να κάνει πράξη τις πιο μεγαλοδεσπατικές φαντασιώσεις της ορθόδοξης ελλάδας, να κάνει πράξη αυτά που θα θέλειν οι προκατοχοί του αλλά τους δέσμευαν οι συμμαχίες τους. Γ' αυτό και όλοι οι στρατιωτικοί, μπάτσοι, καραβανάδες, ελληνόψυχοι και η ίδια η χρυσή αυγή που είχαν επενδύσει τρελά στην ελληνοσερβική φιλία, στηρίζουν με πάθος τη φιλορωσική πολιτική σύριζα. Οποτες η θέση αυτή της ελλάδας έχει σημασία σαν ένα μήνυμα στο εσωτερικό, ότι ο ελληνοχριστιανικός εθνικισμός σποκώνει κεφάλι, και ξέρουμε ότι ο εθνική υπερφράνεια γενικά, αλλά ιδίως σε αυτή τη σκατοχώρα, λειτουργεί σαν προσταμασία για πογκρόμ και είναι βουτηγμένη στο αίμα των ξένων και των 'προδοτών'.

ο γραμματέας του KK Ουκρανίας εξαναγκάζεται από τον όχλο κατά τις πρώτες μέρες του ουκρανικού νεοναζί πραξικοπήματος να φιλήσει σταυρό ...

Ο σύριζα κι ο Πάνος ο αντι-τζιχαντιστής με τα F16.

Ο σύριζα δεν έκανε καμία κριτική και αποδέχτηκε σα μέρος του εθνικού τσαμπουκά του, τη γεωπολιτική του ορθόδοξου τόξου, τους αντι-τουρκικούς τσαμπουκάδες του πάνου, που με συνοδεία F16 πήγε να εποικήσει ξανά τα βραχόνησα μια μέρα προτού οι χρυσαυγίτες διοργανώσουν πορεία για τη μνήμη των στρατόκαυλων που ψόφισαν το '96. Μιλάμε για την πιο επιθετική αντι-τουρκική κίνηση ελληνικής κυβέρνησης από την κρίση των ιμίων. Και ο κόκκινος αλέξης τη σιγόνταρε λέγοντας ότι τον τελευταίο χρόνο έχουν αυξηθεί οι τουρκικές παραβιάσεις στον εναέριο χώρο που έχει ορίσει αυθαίρετα η ελλάδα ως δικό της με βάση συμβάσεις που δεν έχει υπογράψει η τουρκία. Παράλληλα, αλέξης και πάνος επισκέφτηκαν την κύπρο για να πουν στους κύπριους ότι ελλάς και κύπρος είναι το ένα και το αυτό. Είδαμε απ' τις πρώτες μέρες τις κυβέρνησης σύριζα μια επαναφορά της μυθολογίας περί τουρκικής επιθετικότητας, πού όποιος έχει απελευθερωθεί απ' τις εθνικές παρωπίδες καταλαβαίνει ότι είναι ελληνική επιθετικότητα. Δε θα μας εξέπληττε καθόλου μια ικανοποίηση των φαντασιώσεων των ελληνόψυχων και η αποσιώπηση/καταστολή κάθε αποκλίνοντος προδοτικού υποκειμένου με το χαρτί του εθνικού θέματος, όχι στο πεδίο της οικονομίας αλλά των συνόρων και της ακεραιότητας της χώρας από την 'ηρώη-φορά-αριστερή κυβέρνηση'. Η νέα αντι-ιμπεριαλιστική πολιτική της κυβέρνησης πέρα απ' το λιτό βίο δίνει έμφαση στον υποθαλάσσιο ορυκτό πλοιούτο και στην αυστηρή διεκδίκηση της ασζ με τρόπο που δε θα τα κατάφερνε ποτέ η μνημονιακή δεξιά. Δεν είναι τυχαίο ότι ο καμμένος ζήτησε να μείνουν οι φυλακές τύπου Γ, γιατί υπάρχει κίνδυνος τζιχαντιστικής επίθεσης, ιδίως μετά το charlie-hebdo. Δε θα μας έκανε κι εντύπωση, σα deja vu μια εργαλειοποίηση του αγώνα των κούρδων για αυτοδιάθεση και μια εκστρατεία εναντίον ερντογάν, isis για την ενδυνάμωση του ελληνικού ιμπεριαλισμού.

**Σανέλ: η αλήθεια της ελλάδας
βρίσκεται πάντα στον αντισημιτισμό.**

Από τον οριενταλισμό της καφίγια του τσίρα, μέχρι τις ευχές πολιτευτών του σύριζα όπως της ελένης ανδριοπούλου να είχε ολοκληρώθει η εξολόθρευση των εβραίων, η απόσταση είναι μικρότερη κι από μια σβησμένη γόπα. Άλλωστε η κυβέρνηση σανέλ έχει μια ολοκληρωτική ακροαριστερή και αντιεξουσιαστική αντιπολίτευση, μέσα κι έξω να του λέει να είναι ακόμα πιο αντισημιτικός, να διακόψει τη στρατιωτική συνεργασία με το ισραήλ, να σταματήσει την υποδούλωση της κάρας στο 'κράτος-τρομοκράτη της μέσης ανατολής'. Εμείς πάνω σε αυτό λέγαμε ποσού άσχημο είναι για το ισραήλ, σε συγκυρία γεωπολιτικής πίεσης που υφίσταται να εξαρτάται από τη συνεργασία με μια τόσο αντισημιτική ως προς τον λαό της, τους θεσμούς της και τους πολιτικούς της χώρα. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι ο φιλοσημιτισμός των υπέρμαχων του άξονα ελλάδας-ισραήλ, τους οδηγεί να στηρίζουν το ισραήλ όσο αυτό ταιριάζει είτε με την αναπαράσταση του και τον τρόπο που το βλέπουν οι αντισιωνίστες, ως ένα ισχυρό μοντέρνο ρατσιστικό μιλιταριστικό κράτος, που θα φαντασιώνονταν να είναι κι η ελλάδα, είτε ως εκπλήρωση των αντιτουρκικών, αντι-ισλαμικών φαντασιώσεων τους. Ακόμα κι όταν μιλούν για το ολοκαύτωμα και την ανάγκη επιβίωσης των εβραίων σε έναν αντισημιτικό κόσμο, το κάνουν εργαλειακά όσο μπορούν να χρησιμοποιούν το ισραήλ για τις ελληνικές ρατσιστικές στοχεύσεις τους. Το ισραήλ το ξέρει καλά ότι πρέπει να κάνει πολύ κόπο για να έχει λυκοφίλες, οι οποίες με την πρώτη ευκαιρία θα δείξουν το αντισημιτικό τους μίσος κι αίσθημα. Η πολιτική των σανέλ θα κινηθεί στους παραδοσιακούς ρυθμούς του ελληνικού επεκτατισμού, εργαλειοποίηση της παλαιστινιακής/ισραπλινής σύγκρουσης για την ικανοποίηση εθνικών στόχων, με ευκαιριακή στήριξη τόσο της μίας όσο και της άλλης πλευράς από την πλευρά της κρατικής πολιτικής. Την ίδια ώρα, η βάση του σύριζα διακηρύγγει την πίστη της στο δίκιο της παλαιστίνης και ζητάει θάνατο στο σωνιστικό κράτος και στ@ς εβραί@ς. Οι δηλώσεις και τα παραδείγματα ρητορικής μίσους στελεχών εναντίον των εβραίων είναι άπειρες άλλωστε. Από τις δηλώσεις του καρυπίδη για το εβραϊκό ονομα της νέριτ, μέχρι το σκίτσο του αναστασίου που ταυτίζει το ολοκαύτωμα με τη ... διασπραγμάτευση για τη δανειακή σύμβαση, και την ανακοίνωση της αυγής που απαντάει με το πιο εμετικό τρόπο στην καταγγελία της ανακοίνωσης του κεντρικού ισραπλιτικού συμβουλίου, τις ανδιαστικές φάτσες των συριζιών που μιλούν για 'σιωναζί' ενώ απαιτούν στο δρόμο να απελευθερωθεί ένα ακόμα ελληνικό έδαφος με την απομάκρυνση της πρεσβείας των σιωνιστών, κτλ, κτλ.

ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΑΝΤΙΜΗΜΟΝΙΑΚΗ
ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ ΕΛΛΑΔΑ
ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕ ΕΥΡΩ
ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕ ΔΡΑΧΜΗ
ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗ, ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ
ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ανθέλληνες Νεοταξίτες

ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΜΑΖΙ
ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ - ΚΑΜΜΕΝΟΙ
ΣΚΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
ΚΙ ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΨΕΚΑΣΜΕΝΟΙ!

